

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית *8840

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 2512 מגדלי ויטה בני ברק 5112401 או בפקס: 02-5605034

ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ליסטנגרטן	שם פרטי: ולדימיר
------------------------	---------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ליסטנגרטן	בלועזית Listengarten	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ולדימיר	בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 1935
מקום לידה (ישוב, מחוז): ויניציה אוקראינה	בלועזית Vinnytsia	ארץ לידה: Ukraine
שם פרטי של האב: מיכאל	שם פרטי ושם נעורים של האם: רשל דברמדיקר	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה : ויניציה אוקראינה	בלועזית Vinnytsia	ארץ המגורים: ukraine
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? לא		
האם היית במחנות? אילו ומתי? לא		
מקום השחרור: קזחסטן	תאריך השחרור: 1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	

שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1991	מקומות/מחנות בדרך לארץ:
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):</p> <p>נא לכתוב בגוף ראשון</p>		
<p>נולדתי בחודש ינואר 1935 לאבא מיכאל ואמא רשל הייתי בן יחיד לאבא ולאמא. נולדתי בעיר הגדולה ויניציה באוקראינה, אבא עסק בתעשיית הבניין ואימא רואת חשבון. החיים בעיר היו נוחים מאוד, העיר גדולה מאוד ועסקים שלה פורחים, לא הלכתי לגן או בית ספר, נשארתי בבית.</p>		
<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):</p>		
<p>הגרמנים כבשו את העיר ביוני 1941, רוב יהודי העיר נמלטו גם משפחתי ברחה, ועשרים אלף היהודים שנותרו בעיר, הוצאו להורג ע"י הגרמנים. כאמור, אבי החליט לברוח לקזחסטן, שם הגרמנים והפשיסטים עדיין לא הגיעו, הנסיעה נעשתה במשאית מסע, אבא לא היה איתנו משום שהוא גייס לצבא להילחם בגרמנים, רק אני ואימא נסענו, הנסיעה נעשתה תחת הפצצות כבדות, כך שזה היה קשה מאוד, בדרך קיבלנו אוכל מעוברים ושבים שריחמו עלינו, הנסיעה ערכה כחמשה עשר ימים, עד שהגענו לעיר גזילארדה בקזחסטן, לשם הגרמנים לא הצליחו להגיע ולכבוש, בקזחסטן הממשל הכריח את התושבים המקומיים לארח את הפליטים שהגיעו מרוסיה, לפחות לתת להם צרכים בסיסיים.</p> <p>בעיר הייתה שלוחה של אוניברסיטת חרקוב, ואמא הועסקה כרואת חשבון במוסד, ולכן החיים היו חיים סבירים, אני התחלתי ללמוד בבית ספר מקומי והתחלתי לצבור חברים. במשך הזמן קיבלנו הודעה בכתב מהצבא הסובייטי, שאבא מת במלחמה ב1941, הקשר שלי היה מעט עם אבא כמעט ולא זכרתי אותו, אך העצב היה גדול.</p>		
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>		
<p>בחודש מאי 1945 תמה ונגמרה המלחמה, כשנה קודם העיר וניציה כבר שוחררה מידי הגרמנים, כך שעם תום המלחמה החליטה אימא לחזור חזרה לעיר מולדתי, הפעם חזרנו עם רכבת, כמובן של הייתה רכבת ישירה והיה עלינו להחליף כמה פעמים, אך הדרך הייתה נעימה יותר לאין שיעור מהנסיעה בהלוך. הגענו לוניציה, חזרתי לבית הספר כיתה ג, ואימא גם שבה לעבודה כרואת חשבון במוסד אקדמי מקומי, אמא מצאה אלמן יהודי מקומי שכל משפחתו נהרגה במלחמה, ומייד נישאה לו, לאחר נישואיה הפסיקה לעבוד.</p> <p>ב1952 סיימתי בהצטיינות את לימודי, עברתי לסנט פטרסבורג להמשיך בלימודים אקדמאיים, כשהגעתי לעיר על מנת להתקבל ללימודים גבוהים, המוסדות לא הסכימו לקבל אותי משום שהייתי יהודי, וזאת למרות סיום לימודים בהצטיינות וקבלת מדליה. לבסוף נתקבלתי ללימודי הנדסת מכונות קירור באחת המכללות שהסכימה לקבל אותי למרות היותי יהודי. שם למדתי כ5 שנים עד שנת 1957. ב1957 עברתי לטטרסטן ליד הוולגה, שם הפנו אותי לעבוד במפעל מדחסים, ולאחר מכן עבדתי בתפקיד בכיר מאוד בתעשייה האווירית המקומית. ב1961 התחתנתי עם אשתי מרים בעיר, שם נולד בני איליה.</p>		
<p align="center">נא ספרי/ על חיך בארץ</p> <p>(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>		
<p>בחודש מאי 1991 עלינו ארצה, הגענו לעיר רחובות שם שהינו כשנתיים עבדתי בניקיון בבית אריזה וכן עסקתי בגננות בעיר</p>		

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

יבנה וניקיון רחובות העיר הרצלייה. ב1993 עברתי לעיר אשדוד שם אני מתגורר עד היום , יש לי כיום בן אחד ושתי נכדים.

ראיון: דור פבר, אשדוד, אפריל 2014